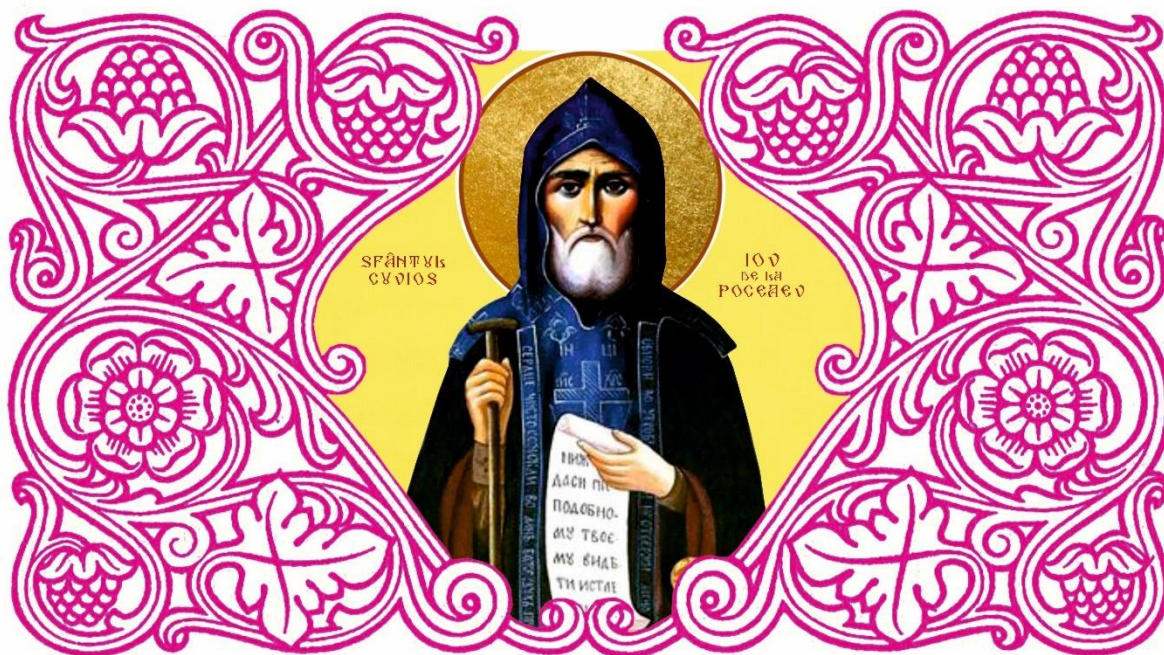

SLŮŽBA
SFÂNTULVI
EVANGIOS IQŪ
DE LA POCĚAĚŪ

LA DECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 4:

glasul al 7-lea:

rătat-u-s-a astăzi bunăvoința lui Dumnezeu și sărbătoarea de bucurie; adunându-ne credincioșii pe muntele Poceaevului, cântând Fericitului Iov, să săvârșim cinstita lui pomenire.

N-ai dat somn ochilor tăi și dormitare genelor tale, Cuvioase, în rugăciune priveghind și cu viață pustnicească Domnului plăcându-I, pentru care, cu bucurie, săvârșim cinstită ta pomenire.

Veniți, credincioșilor, pe sfântul munte al Poceaevului,

unde plăcutul lui Dumnezeu s-a nevoit și în viața sa din putere în putere a urcat; aceluia acum să ne rugăm, care în locașurile cerești a intrat și se roagă Domnului pentru mântuirea sufletelor noastre.

Nu poate cetatea care stă pe vârful muntelui să se ascundă, tu însă, Cuvioase, chiar dacă în peșteră întunecată te odihnești, cu nesticăcios trupul tău îi chemi pe toți la muntele Poceaevului pentru luminatul tău praznic, rugând pe Hristos Dumnezeu să se miluiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei, glasul al 6-lea:

Ătotsfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă părăsi; ajutorului

omenesc nu mă încredința, ci
însăși mă apără și mă miluiește.

LA STIHODVNĂ

Glasul al 6-lea:

Pomenirea ta astăzi
prăznuind, Cuvioase părintele
nostru, Iov, cântăm ție: Cu
îngerii stai în îndrăzneală multă
și pentru noi toți roagă-te
Stăpânului Hristos.

Stih: *Fericit bărbatul care se teme de
Domnul, întru poruncile Lui va voi
foarte (Ps. 111, 1).*

Dimineța și ziua luminat s-a
arătat praznicul tău, luminând
inimile noastre; cu credință
lăudăm cinstitele tale nevoițe,
Părintele nostru, Iov.

Stih: *Cinstită este înaintea Domnului
moartea cuviosului Lui (Psalm 115, 6).*

Ca soarele pe pământ s-a aflat
cinstită icoană a Maicii lui
Dumnezeu; pe muntele
Poceaevului, prealuminată stea
aceasta s-a arătat; asemenea și
pe noi, care te cântăm cu lumina
înțelegerii de Dumnezeu, ne
luminează pentru rugăciunile
Născătoarei de Dumnezeu, Iov,
părintele nostru.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei,
glasul al 6- lea:

Toată nădejdea mea spre tine
o pun, Maica lui Dumnezeu,
păzește-mă sub acoperământul
tău.

TROPARUL

Glasul al 4-lea:

Îndelunga răbdare de la mult-
pătimitorul strămoș dobândind,
asemănatu-te-ai în înfrânare
Botezătorului, iar împărtășin-
du-te de râvna dumnezeiască a
amândurora, cu cinste numele
lor a le primi te-ai învrednicit; și
propovăduitor neînfricat al
dreptei credințe te-ai arătat;
drept aceea mulțime de monahi
la Hristos ai întors; și pe toți
oamenii în Ortodoxie i-ai întărit,
Cuvioase Iov, părintele nostru,
roagă-te să se mântuiască
sufletele noastre.

LA DECERNIA MARE

*Slujba Sfântului Cuvios Iov se poate
uni cu slujba Sfântului Ierarh Iachint,
Mitropolitul Țării Românești.*

După obișnuitul psalm, se cântă: Fericit bărbatul..., starea întâi. La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8.

Glasul 1:

osit-a ziua pomenirii tale, Iov, precuvioase, și pământul Volâniului de bucurie se umple, căci cu învățăturile tale, în dreapta credință s-a întărit, și cu nevoițele tale evlavia a învățat; pentru aceasta, spre rugăciunile tale nădăjduim; prin care, Părinte cuvioase, cere lumii pace și sufletelor noastre mare milă *(de 2 ori)*.

La slăvita pomenirea ta, plăcutule al lui Hristos, soboarele monahilor se veselesc și, cu râvnă aprinzându-se spre viața plăcută lui Dumnezeu, se închină cinstitelor tale moaște și ca unuia care viețuiește împreună cu noi, strigă: Părinte Iov, milostive și lui Dumnezeu plăcutule, cere de la Domnul pace lumii și sufletelor noastre mare milă.

Cine nu se va minuna de viața ta mult-răbdătoare, Părinte cuvioase? Astăzi în trei locașuri ale tale faptele preaslăvite se propovăduiesc; iar tu cu postul,

cu lacrimile și cu privegherea în peșteră zăvorându-te, întru toate cu tine neîndurat ai fost, către frați însă dragoste multă ai arătat, pe tâlhari iertându-i și tuturor oamenilor bună povățuire dăruindu-le.

**Alte stihiri,
glasul al 2-lea:**

Cu ce cântări de laudă vom încununa pe Cuviosul Iov, învățătorul și lucrătorul dreptei - credințe? Urmaș al nevoițelor sfinților părinți și al predaniei sfinte, împlinitor al slujbelor grele și lucrător de pământ, care s-a smerit pe sine și chip de ascultare fiind tuturor, cu slavă dumnezeiască îl încununează astăzi Hristos Dumnezeul nostru, având mare milă *(de 2 ori)*.

Cu ce vrednice mulțumiri vom proslăvi pe Iov, lauda Poceaevului și podoaba țării noastre? Că acesta, în peșteră, cu rugăciunile sale lumina cerească a coborât-o și, după preaslăvirea sa, din ceruri se arată, calde rugăciuni înălțând pentru oamenii aflați în greutate; cu slavă fiind încununat de Hristos Dumnezeul nostru, Care are mare milă.

Cu ce lacrimi de umilință vom zdrobi stricăcioasa noastră inimă, privind la trupul nesticăcios al Cuviosului Iov, care după moarte ca viu se păstrează; iar în vremea vieții sale ca un mort s-a făcut, cu postul și privegherea istovindu-se. Acestuia cu nevoița stăruindu-ne să-i urmăm, ca în viața viitoare să ne miluiască Hristos Dumnezeuul nostru, Care are mare milă.

Slavă..., **glasul al 3-lea:**

Cuvintelor Tale, Doamne, urmând Cuviosul Iov, toate cele frumoase ale lumii acesteia ca nimic le-a socotit și tinerețea sa neluând-o în seamă, din copilărie ascultării monahale s-a predat; cu aceasta cursele demonice le-a biruit și diamant tare al evlaviei ortodoxe arătându-se, toată țara aceasta cu nevoițele sale o luminează; pentru rugăciunile lui, îndură-Te de sufletele noastre și dăruiește-ne nouă gând bun de pocăință mai înainte de sfârșit.

Și acum..., **a Născătoarei**
(Dogmatica)
glasul al 3-lea:

Cum să nu ne mirăm de nașterea ta cea dumnezeiesc - omenească, cu totul cinstită? Că ispită de bărbat neluând, ceea ce

ești cu totul fără prihană, ai născut, fără de tată, pe Fiul cu trup, pe Cel născut din Tatăl mai înainte de veci fără mamă; Care nicicum n-a suferit schimbare sau amestecare, sau despărțire, ci a păstrat neatinsă deosebirea celor două firi. Pentru aceasta, Stăpână Maică și Fecioară, pe Acesta roagă-L să mântuiască sufletele noastre, ale celor ce cu dreaptă credință te mărturisesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

DOHOD

Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMILE:

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:

(3: 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuți că au murit și ieșirea lor din această lume s-a socotit pedepsire și plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi pedepsiți în fața oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri vor fi dăruți, că Dumnezeu i-a ispitit pe dâșii și i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor

străluci și ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și va împărăți peste dânșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înțelege adevărul și credincioșii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har și milă este întru cuviosii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:

(5: 15-24, 6: 1-3)

Dreptii în veac vor fi vii și de la Domnul este plata lor, și purtarea de grijă pentru dânșii este de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei și stema frumuseții din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va râvna Lui drept armă și va întrarma făptura spre izbânda asupra vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va în platoșa dreptății și-Și va pune drept coif judecata cea nefățarnică. Lua-va drept pavază bine întărită sfințenia, va ascuți mânia cumplită drept sabie și împreună cu Dânsul lumea va da război împotriva celor fără de minte. Porni-se-vor bine-ochite săgețile fulgerelor și, ca dintr-un arc bine-încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din mânia lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină. Întărâta-se-va asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca vijelios. Va sta împotriva lor Duhul puterii dumnezeiești și ca un vifor îi va vântura pe ei, și fărădelegea va pustii tot pământul și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Auziți, dar, împărați, și înțelegeți; luați învățătură,

judecători ai marginilor pământului. Luați aminte, cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trufiți cu ocârmuirea mulțimii neamurilor, că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea și puterea de la Cel Preaînalt.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:

(4: 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețile sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se măsoară cu numărul anilor, ci căruntețile sunt înțelepciunea oamenilor, iar vârsta bătrâneților, viața nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit și fiindcă viețuia între păcătoși, a fost mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui sau viclenia să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune și neînfrânarea poftii schimbă gândul cel fără de răutate. Desăvârșindu-se în scurt timp, dreptul a plinit ani îndelungați; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta Dumnezeu S-a grăbit a-l scoate din mijlocul răutății. Iar popoarele au văzut și nu au cunoscut, nici nu au pus în gând una ca aceasta. Că har și milă este întru cuviosii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

LĂ LITIE

glasul al 8-lea:

Veniți, mulțimea credincioșilor, să proslăvim pe apărătorul mântuirii și muștrătorul neînfricat al

eresurilor, pe hrănitorul săracilor și pe blândul dojenitor al păcătoșilor; râvna lui Pavel pentru oameni arătând-o și mare îndrăznire către Domnul având, acesta și după adormirea sa vindecă pe cei bolnavi și alungă năvălirea barbarilor, iar pe noi ne umple de umilință și se roagă pururea pentru mântuirea sufletelor noastre.

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Ăstăzi se veselește Lavra ta, Cuvioase Părinte Iov, și tot poporul cu dragoste sărută cinstitele tale moaște; demonii se cutremură de harul cel dat ție și îngerii de apărarea ta se bucură; noi însă neîncetat strigăm: întărește cu rugăciunile tale credința ortodoxă, îndreaptă viața noastră și cere mântuire sufletelor noastre.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

LA STIHOAVNĂ

Glasul al 5-lea:

Podobie: *Bucură-te cămara...*

Bucură-te, Iov, cap sfințit; podoaba țării Volâniului, pe care o vedem întărită în credința ortodoxă; ție, ca unui viu,

aceasta se roagă și cere apărare de demoni; fii ei apărător neclintit și rugător pentru toată lumea.

Stih: *Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui (Psalm 115, 6).*

Bucură-te, Cuvioase Iov, cap sfințit; stea din pământul Galiciei, venită spre Răsărit, care ești sufletelor neputincioase întărire; în smerenia ta poporul l-ai povățuit cu îndrăznire împotriva eresurilor și către Împărăția Cerurilor l-ai adus; învrednicește-ne și pe noi de ocrotirea ta și pentru toată lumea fii rugător.

Stih: *Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte (Ps. 111, 1).*

Bucură-te, cap sfințit, de Domnul înălțat deasupra țării Volâniului, căreia i s-au supus cnejii și poporul; noi, fiii tăi duhovnicești, astăzi cu inimă înfrântă către tine cădem, cerând biruință asupra patimilor, în scârbe bunăvoință și neîncetată pomenire în ceasul morții; și fii rugător pentru toată lumea, Cuvioase Iov.

Slavă..., **glasul al 8-lea:**

Povățuitor al multor monahi te avem, Părintele nostru, Iov, căci pe calea arătată de tine am

aflat dreapta mergere; fericit ești, dar, căci ai lucrat lui Hristos și puterea vrăjmașului ai muștrat-o, vorbitorule împreună cu îngerii și viețuitor cu cuvioșii și cu dreptii; cu ei împreună roagă-te Domnului să se miluiască sufletele noastre.

Și acum..., **glasul al 8-lea:**

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu în chip de negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, rugăciunile robilor tăi primește-le, ceea ce ești cu totul fără prihană, care tuturor dăruiești curățire de greșeli. Primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toți.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., și celelalte...

TROPĂRUL

Glasul al 4-lea:

Îndelunga răbdare de la mult-pătimitorul strămoș dobândind, asemănatu-te-ai în înfrânare Botezătorului, iar împărtășindu-te de râvna dumnezeiască a amândurora, cu cinste numele lor a le primi te-ai învrednicit; și propovăduitor neînfricat al dreptei credințe te-ai arătat; drept aceea mulțime de monahi la Hristos ai întors; și pe toți

oamenii în Ortodoxie i-ai întărit, Cuvioase Iov, părintele nostru, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

La binecuvântarea pâinilor, troparul sfântului (de două ori) și Născătoare de Dumnezeu... (o dată).

LA VTRĂNIE

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul Cuviosului, (de două ori), Slavă..., și acum..., troparul Născătoarei de Dumnezeu-Învierii.

După prima catismă,
Sedealna întâi,
glasul al 4-lea:

Urmând chemarea Domnului, ai părăsit casa părintească și de la o viață grea ai trecut la alta și mai anevoioasă, însă pe cei care veneau la tine i-ai primit cu inimă deschisă și, astfel, fiii tăi duhovnicești înmulțindu-se, întru Domnul s-au bucurat, pe Care roagă-L, părintele nostru, Iov, să mântuiască pe cei ce cu credință

cinstesc sfântă pomenirea ta (*de 2 ori*).

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Ăi înnoit, Curată, cu dumnezeiască nașterea ta, ființa cea moartă a noastră; și pe toate le-ai ridicat din moarte la viața cea nestricăcioasă; pentru care pe tine, după vrednicie, te ferim, Fecioară preaproslăvită, după cum ai proorocit.

După catisma a doua, se cântă sedeauna sfântului, glasul al 5-lea:

Pe zăvorâtul din peșteră și pe rugătorul cel neadormit să-l cinstim; pe Cuviosul Iov, care din pruncie până la bătrânețe pe sine smerindu-se, a proslăvit sfânta Biserică, pe tâlhari și răufăcători la pocăință aducându-i și cu căldură rugându-se pentru sufletele noastre (*de 2 ori*).

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Înfricoșătoare minune a zămisirii și nespusul chip al nașterii întru tine s-a cunoscut, pururea Fecioară Curată, de care se înspăimântă mintea mea și mi se minunează cugetul; slava ta, Născătoare de Dumnezeu, tuturor s-a răspândit spre mântuirea sufletelor noastre.

Polieleu: Robii Domnului...

MĂRIMIRILE

Glasul 1:

Stih 1: *Ășteptând am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea (Ps. 39: 1-2).*

Mărimu-te pe tine, Sfinte Cuvioase Părinte Iov, și cinstim sfântă prăznuirea ta, povățuitorule al călugărilor și împreună vorbitorule cu îngerii.

Stih 2: *Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit din lipsa untdelemnului (Ps. 108: 23).*

Stih 3: *Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre (Ps. 16: 4).*

Stih 4: *Schimbă-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie (Ps. 29: 11).*

Stih 5: *Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său (Ps. 4: 3).*

Stih 6: *Cântați Domnului cei cuvioși ai Lui și lăudați pomenirea sfințeniei Lui (Ps. 29: 4).*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeuule.

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Ăliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule (**de trei ori**)!

După Polieleu, Sedealna. glasul al 8-lea:

Cu smerită cugetare dobândind înțelepciunea de păstor, multora le-ai fost învățător, călugărilor părinte și celor scârbiți mângâietor; iar rugăciunii lui Iisus organ netăcut te-ai făcut; pentru aceasta, cu moaște nestrucăcioase te-a proslăvit pe tine Domnul, pe Care roagă-L neîncetat să dăruiască iertare păcatelor celor ce săvârșesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe ușa cerească și sicriul legii, pe muntele cel sfânt, pe norul cel luminos să-l cântăm; pe rugul cel nears, pe raiul cel cuvântător, pe chemarea Evei, pe comoara cea mare a lumii, în care mântuire lumii s-a făcut și dezlegarea vechiului blestem s-a dat; acesteia să-i cântăm: Roagă-te Fiului tău, iertare de greșeli să ne dăruiască, celor ce cu evlavie ne închinăm Nașterii tale.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:
Din tinerețile mele...

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui (*Ps. 115, 6*).

Stih: *Țe vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă (Ps. 115, 3)?*

Toată suflarea...

EVANGHELIA:

Evanghelia de la Matei (11: 27-30)

„Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate sunt mie de la Tatăl Meu...” (caută joi în săptămâna a IV-a după Pogorârea Sfântului Duh).

Psalmul 50

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Pentru rugăciunile Preacuviosului Iov, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: *Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre (Ps. 50, 1-2).*

Și idiomela,
glasul al 6-lea:

Preacuvioase părinte, în tot pământul a ieșit vestirea faptelor tale, pentru care și în ceruri ai aflat răsplată osteneților tale; cetele demonice le-ai risipit, iar pe cele îngerești

le-ai ajuns și viața lor fără patimă ai râvnit-o, îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, de la Care cere pace sufletelor noastre și mare milă.

CANOANELE

Canonul Născătoarei cu irmosul pe 6 și al Cuviosului pe 8.

Cântarea 1

**Canonul Născătoarei de Dumnezeu
glasul 1:**

Irmosul:

Cântare de biruință să cântăm
«toți lui Dumnezeu, Celui ce a
«făcut minunate semne cu braț
«înalt și a mântuit pe Israel: că
«S-a preaslăvit».

Ceea ce ai născut adâncul înțelepciunii, Curată, trimite-ne înțelepciune, ceea ce ești plină de daruri, ca să slăvim bogăția milelor tale.

Pe tine te laudăm, Preacurată, cea mărită de cetele îngerești, ca pe una ce ai născut pe Hristos Dumnezeu, pe Care toată făptura Îl laudă întru toți vecii.

**Canonul Cuviosului Iov
glasul al 8-lea:**

Irmos: *Celui ce a sfărâmat războaie...*

Pe îngerul pământesc și omul ceresc, pe Iov - cuviosul, lauda Volâniului, Cuvinte al lui Dumnezeu, ajută-mi mie a-l lauda după vrednicie, trecând greșelile mele și dăruind cuvânt buzelor mele.

Fost-ai, Cuvioase, cu adevărat luminător adevărat al lumii, arătând tuturor calea mântuirii; asemenea și mie vino-mi astăzi în ajutor, ca să proslăvesc viața ta și să dobândesc umilință.

În casa părinților tăi credința ai cunoscut-o, Iov - slăvite; și prunc fiind, te-ai arătat desăvârșit cu înțelegerea când ai ales viața monahală; și toate cele ale lumii le-ai lăsat, iubind doar pe Unul Dumnezeu.

Ăvând privirea sus și sufletul râvnindu-l spre cele cerești și în smerenie cugetând despre tine cele rele, pe frații din locașul Ugornița în grabă i-ai întrecut; pentru care și lui Hristos te-ai arătat plăcut, iar bătrânilor și celor tineri chip preaiubit le-ai fost.

Slavă...,

Bine te-ai luptat asupra diavolului prin gânduri, Cuvioase; lenea mea însă mă rușinează și mulțimea păcatelor mele mă înspăimântă, dar cu ale

tale sfinte rugăciuni, dăruiește-mi cele bune, ca cealaltă vreme a vieții mele în pocăință să o săvârșesc.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ca Maică a lui Dumnezeu, având îndrăznire către Cel născut din tine, Unului-Născut, Cuvântului și Tatălui Celui fără de început și Duhului Sfânt nu înceta a te ruga să ne izbăvească, Preacurată, pe cei ce te slăvim pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Catavasi: Deschide-voi gura mea...

Cântarea a 3-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:

Să se întărească inima mea
«întru voia Ta, Hristoase
«Dumnezeule, Cel ce ai întărit
«cerul a doua oară peste ape și
«ai întemeiat pământul întru
«ape, Atotputernice».

Cerul cel preacurat, locașul împăratului, raiul cel binecuvântat, nădejdea creștinilor, Născătoarea de Dumnezeu să fie lăudată.

Cu cuvântul ai născut pe Cuvântul, Cel ce prin cuvânt a adus la ființă toată firea cea cuvântătoare împreună cu cea

necuvântătoare; Care a izbăvit pe oameni de necuvântare, ceea ce ești preabinecuvântată.

Canonul Cuviosului Iov

Irmos: Întăritu-s-a inima mea...

Cuvioase părinte, este în mine dorința de a mă îndrepta, dar ispita lenei mă învinge după obișnuință; vai mie! Pentru aceasta însă, spre ajutorul tău nădăjduiesc, înlăturând gândurile deznădejdiei și privind la slăvitele tale nevoițe.

Puternic s-a numit neamul tău, Iov - precucuvioase, tăria sufletului tău arătând aceasta; în peșteră de piatră te-ai zăvorât și ca aurul ascuns ai sfințit locul acesta și tot muntele Poceaevului prin nevoițele tale; și ca un perete de aramă împotriva dușmanilor dreptei-credițe te-ai arătat.

Adâncindu-se foarte gândirea ta la cele despre împărăția Cerurilor, tânăr încă fiind, ai primit chipul îngeresc; pentru care și preot credincios ai fost lui Dumnezeu, căci și acum rugăciunile tale pentru oameni se înalță, Iov - precucuvioase.

Pământul Galiciei cu tinerețile tale se slăvește și locașul din Dubensk, cu bărbăție nevoițele tale le binevestește,

iar Lavra Poceaevului cu bătrânețea ta se laudă și cu fericitul tău sfârșit se veseleşte; și tot poporul, pentru minunile tale, se bucură și tresaltă.

Slavă...,

Cel ce dai cele bune tuturor celor ce se roagă ție; și pe mine, cel ce cad la tine, nu mă lepăda, Sfinte, ci văzând pocăința mea, dă-mi îndreptare vieții mele și insuflă-mi râvnă ca să urmez faptele tale cele mântuitoare.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Hintea mea cea moartă o ridică la viață, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, și la Viața Care a zdrobit porțile morții, născându-Se din tine, mă povățuiește, una Preacurată.

**SEDEALNA sfântului,
glasul al 8-lea:**

Ăstăzi se umple de bucurie locașul Poceaevului, proslăvind viața ta cea iubitoare de Dumnezeu; astăzi poporul cel credincios, râvnind mântuirea, se luminează privind nesticăcioasele tale moaște, Cuvioase; astăzi patimile se alungă și cu gânduri de pocăință sufletele noastre se umple, în care întărește-i pe toți cei ce cu credință cinstesc pomenirea ta, Preaslăvite.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Ărătându-te Fecioară cu adevărat și după naștere, Maică a lui Dumnezeu te știm pe tine toți cei ce cu dragoste scăpăm la a ta bunătate. Că pe tine te avem păcătoșii ajutătoare; pe tine te-am agonisit izbăvire întru ispite, ceea ce singură ești fără prihană.

Cântarea a 4-a:

**Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:**

Cu duhul văzând mai înainte, «proorocule Avacum, întrupa-
«rea Cuvântului, propovăduit-
«ai strigând: când se vor
«apropia anii Te vei cunoaște,
«când va veni vremea Te vei
«arăta. Slavă puterii Tale,
«Doamne»!

Pricina morții oamenilor a fost Eva cu povățuirea șarpelui iar tu, curată Fecioară, născând prin cuvânt pe Cuvântul, te-ai arătat solitoarea nemuririi și a vieții. Pentru aceasta, după vrednicie, te laudăm pe tine.

Cu duhul mai înainte te-au văzut, Preacurată, proorocii: munte, poartă, masă, chivot sfânt, sfeșnic, scaun al vieții și năstrapă, arătându-te pe tine, astfel, Maică a lui Dumnezeu

întru închipuiri, a căror plinare o vedem.

Canonul Cuviosului Iov

Irmos: *Auzit-am, Doamne, glasul
Tău și m-am temut,...*

Cuvioase Iov, pentru toți fii rugător cald; cu apărarea ta pe credincioșii cei cu viață păcătoasă, dar care nădăjduiesc la mila lui Dumnezeu, ajută-i chiar și în ispitele vieții acesteia, făcându-te lor sprijin tare.

Cine dintre oameni nu se va minuna de viața ta cea mult răbdătoare, Părinte? Cine nu va proslăvi râvna ta pentru dreapta-credință? Căci tu ca un diamant tare ai stat împotriva ereticilor și adevărul dreptei-credințe prin cuvânt și scrieri l-ai propovăduit, dându-l astfel tuturor.

Pe leul ce răcnește și caută să înghită sufletele celor ce se mântuiesc, l-ai învins cu rugăciunile tale, Părinte; însă și pe acei oameni care îi slujeau, la pocăință i-ai adus; tâlharii de milostivirea ta rușinându-se și înțelepțindu-se și hoții, muștrați fiind, înfricoșându-se; căci pe toți i-ai învățat pocăința cea mântuitoare.

Slavă...,

Întunericul sufletului meu, Părinte, cu mijlocirea ta risipește-l, și cu lumina poruncilor Domnului, luminează-mi inima mea cea ticăloasă, ca și eu, urmând ucenicilor tăi, să nu fiu lipsit de a slăvi sfântă pomenirea ta.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe Dumnezeu Care S-a întrupat din tine, Cel împreună șezător pe scaun cu Tatăl și cu Duhul, roagă-L, Preacurată, să-mi dea iertare de greșeli, iar sufletelor celor ce te cântă cu credință mântuire.

Cântarea a 5-a:

**Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:**

Fă să răsară lumina cea
«strălucitoare și cea neapropi-
«ată nouă, celor ce mâncăm la
«judecățile poruncilor Tale,
«Stăpâne, Iubitorule de oameni,
«Hristoase, Dumnezeul nostru».

Ca un chivot cinstit al sfințeniei și ca un scaun sfânt în chip de foc și ca un palat sfințit ai încăput, Stăpână, pe Dumnezeu Atotțitorul.

Tu singură între fecioare ești Maică neispită de bărbat, și în chip de negrăit, fecioară între maici te-ai arătat, Preacurată;

că ai născut pe Dumnezeu, Cel ce schimbă firea.

Canonul Cuviosului Iov

Irmos: *Se risipește întunericul sufletului meu,...*

Eu adevărat ești mijlocitorul nostru și prealuminat făcător de minuni, strigă Dionisie aflând cinstitele tale moaște neatınse de stricăciune; noi, sărutându-le acum, strigăm: De întinăciunile noastre nu te scârbi, plăcutule al lui Dumnezeu, ci cu rugăciunile tale de acestea curățește-ne.

Dreptatea lui Dumnezeu din tinerețe ai învățat-o, Părinte, și deșertăciunea lumească, cu tărie, ai lepădat-o; tăcerea iubind, poruncii lui Hristos nu te-ai împotrivit, căci pe cei care veneau la tine i-ai învățat credința cea dreaptă și viața după Evanghelie.

Mijlocitor te-ai arătat și după adormirea ta, oamenii cei suferinzi și scârbiți văzându-te ieșind din mormântul tău și cu îngerii în mijlocul bisericii rugându-te. O, minune preaslăvită cu adevărat; o, bucurie credincioșilor și întărire!

Căutător al împărăției Cerurilor ai fost și de intrarea ta în ea ai vestit, fără boală și fără frică mutându-te la viața cea

bună; fraților tăi învățător și nădejde le fii acum, Preacuvioase.

Slavă...,

Însoțitorul vieții mele fii, Părinte Iov, și cu rugăciunile tale îngrădește mult-pătimitul meu suflet, ducându-l pe el în Cereasca Împărăție; iar pentru ale tale nevoițe, cere de la Hristos Dumnezeu să-mi dea și mie lacrimi de pocăință.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe tine zid și apărare avându-te, pentru slava ta dumnezeiască te laudăm și te ferim; tu ești, Preacurată, izvorul bucuriei și al veseliei noastre.

Cântarea a 6-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:

Proorocului Iona urmând strig
«către Tine: slobozește viața mea
«din stricăciune, Bunule, și mă
«mântuiește, Mântuitorul lumii,
«pe mine cel ce strig: Slavă Ție»!

Qrotitoarea creștinilor și mângâierea celor întristați, umple de bucurie pe robii tăi, cei ce aleargă sub acoperământul tău.

Maica lui Hristos, Cerul cel înțelegător, Biserica cea curată, chivotul cel sfânt, raiul cel prea-

plin de desfătare al lui Dumnezeu, care ai odrăslit Pomul vieții, toți te ferim.

Canonul Cuviosului Iov

Irmos: *Precum ai izbăvit pe proorocul...*

Nădejde tare având spre mijlocirea ta, Cuvioase, cu credință mă rog: dăruiește-mi ca să înving patimile mele și să am necontenită pomenire a morții și fericită dorință a veacului ce va să fie.

Se întărește cu tine, Cuvioase, sfânta Biserică; eresurile se risipesc prin sfințele tale moaște, viața ta fiind sfințită de îndelungată muncă, de boală, de post și de lacrimi.

Pe Faraonul cel gânditor l-ai învins, Cuvioase Iov; și sârguincios la ascultare totdeauna fiind, celor stăpâniți de patimi le-ai venit în ajutor, nelepădându-i; pentru aceasta trei locașuri cu învățătura ta le-ai luminat și în multe nevoițe proslăvindu-te, ai slăvit pe Mântuitorul Hristos, iubitorul de oameni.

Smereniei lui Hristos ai urmat, Cuvioase Iov, când conducerea spre slujirea tuturor ai primit-o și egumen fiind, în slujbe grele te-ai nevoit, fraților

arătându-te chip de blândețe și îndreptare în ostenele, și în rugăciunea pururea lucrată.

Slavă...,

De necurăția patimilor izbăvește-mă cu rugăciunile tale, iar prin chemarea ta necontenită dăruiește-mi ajutorul dumnezeiesc și învațământ să nu nădăjduiesc în mine și să nu-l osândesc pe fratele meu.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Hristos plecând cerurile, S-a sălășluit în pântecul tău, Preacurată; că nesuferind să vadă zidirea mâinilor Sale sub tirania înșelătorului, a venit în chip de rob să izbăvească neamul omenesc.

CONDAC,

glasul al 4-lea:

Podobie: *Arătatu-Te-ai astăzi...*

Stâlp arătându-te al adevăratei credințe și râvnitor al legilor evanghelice; muștrător al mândriei, apărător și învățător al celor smeriți; cere acum iertare de păcate pentru cei care te fericesc pe tine, Iov - părintele nostru; și astfel locașul tău nevătămat păzindu-l, Mult Pătimitorului te-ai asemănat.

IEOS

Deschide gura ta, peșteră de piatră, și spune nouă cu câte râuri de lacrimi ale Cuviosului Iov ai fost spălată; cum de la suspinele lui pereții tăi nu s-au risipit; cum lumina dumnezeiască pe tine nu te-a ars; cum îngerii de privegherea cu nevoiță a lui Iov se minunau; s-a sfințit prin el pământul Galiciei și al Volâniului, iar ochii noștri cu lacrimi de umilință se umplu, gândindu-ne la toate acestea, căci este Cuviosul Iov cel minunat Mult-Pătimitorului asemenea.

SINAXAR

Sinaxarul zilei din Minei, apoi acesta:

În această zi, facem pomenirea Sfântului Cuvios Iov de la Poceaev.

Sfântul Iov, egumenul de la Poceaev, s-a născut în jurul anului 1551 în părțile Pocuției, în Galicia, primind la botez numele de Ioan (Ivan). La vârsta de 10 ani a mers ca frate la Mănăstirea Schimbarea la Față - Ugornițki, iar la vârsta de 12 ani a fost tuns în monahism primind numele de Iov.

A petrecut tot timpul în rugăciune, ascultare, meditare, citirea cărților sfinte și mai mult de atât, în deplină smerenie. La vârsta de treizeci de ani s-a învrednicit de harul preoției.

În jurul anului 1580, la cererea Cneazului Constantin de Ostrog,

Sfântul Iov a fost numit egumen al Mănăstirii Sfânta Cruce din apropierea orașului Dubne, unde vreme de peste douăzeci de ani a păstorit mănăstirea, în perioada în care ortodoxia se confrunta cu persecuții din partea catolicilor și a greco-catolicilor.

Aici s-a îngrijit prima oară de restabilirea vieții de obște din mănăstirea pe care o conducea, precum și de tipărirea cărților sfinte. Faima de care se bucura în rândul mirenilor, l-a întristat pe egumenul Iov, care decide ca după douăzeci de ani de conducere a mănăstirii din Dubne să se izoleze în munții Poceaevului, la mănăstirea Lavra Poceaev.

Astfel, la începutul secolului al XVII-lea, Sfântul Iov s-a retras pe un deal de lângă Poceaev și s-a așezat într-o peșteră, nu departe de vechea Mănăstire a Adormirii Maicii Domnului, vestită pentru Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Poceaev (*prăznuiță vineri în Săptămâna Luminată, pe 23 iulie și pe 8 septembrie*). Pustnicul sfânt a fost îndrăgit imediat de monahii din mănăstire și astfel, monahul Iov a fost ales egumenul lor. Aici, egumenul Iov ridică o biserică din piatră în locul celei de lemn existentă, s-a îngrijit de dobândirea de cele necesare traiului monahal, neuitând însă nici de viața duhovnicească, fiind un egumen bun și blând cu frații.

Sfântul Iov a fost un înflăcărat apărător al credinței ortodoxe împotriva persecuțiilor catolicilor. În

urma „Unirii de la Brest”, creștinilor ortodocși le-au fost încălcate drepturile, fiind prizoniți, încercându-se prin forță convertirea lor la catolicism. Mulți ierarhi ortodocși au devenit apostatați, dar Sfântul Iov și alți apărători ai ortodoxiei, au copiat și au distribuit cărți ortodoxe pentru întărirea creștinilor. Cneazul de Ostrog a fost cel responsabil cu tipărirea primei ediții a Bibliei ortodoxe (1581).

Sfântul Iov a participat la Sinodul de la Kiev, în 1628, având un rol activ în apărarea ortodoxiei și a poporului rus împotriva uniaților.

Uneori, sfântul stătea complet retras în peșteră timp de trei zile sau chiar o săptămână întreagă. Rugăciunea lui Iisus a curs neîncetat în inima sa blândă. Conform mărturiei lui Dositei, ucenicul și biograful vieții cuviosului, Sfântul Iov era luminat de o lumină cerească în timp ce se ruga.

Pe 28 octombrie 1651, cu credința învierii, Sfântul Iov adoarme în Domnul, cunoscându-și adormirea cu o săptămână înainte. Sfântul Iov a trăit peste 100 de ani pe pământ și a condus Mănăstirea Poceaev mai mult de cincizeci de ani.

Descoperirea moaștelor Sfântului Iov a avut loc pe 28 august 1659. A doua descoperire a moaștelor s-a întâmplat pe 28 august 1833.

Pentru sfintele lui rugăciuni, Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu Irmosul:

Ceptorul se răcorea, Mântui-
«torule, iar tinerii dănuind,
«cântau: Binecuvântat ești,
«Doamne, Dumnezeuul părinți-
«lor noștri».

Cel Preaînalt te-a arătat rai
însuflețit și cămară curată,
îngrădită cu har, porfiră și cer
de aur.

Întărește mintea mea cea
răzvrătită și cugetul meu cel
tulburat îl așază pe piatra cea
neclintită, cu acoperământul
tău, Maică Fecioară.

Canonul Cuviosului Iov

Irmos: *Cel ce prin înger ai mântuit
pe tineri...*

Pe împăratul cel drept-
credincios care te-a fericit,
Cuvioase Iov, întărește-l asupra
vrăjmașilor, și pentru Biserică
cele bune pune-le în inima lui,
nouă însă tuturor unitate cere de
la Dumnezeu și dragoste către
aproapele, și râvnă pentru
dreapta credință.

Paharul vieții Tale să-l beau
nu pot eu, păcătosul, Doamne,
învăluit fiind de scârbele bolilor
și de asprimea patimilor; ci mă
rog Ție: Pentru rugăciunile lui

Iov, plăcutului Tău, ajută-mi ca să scutur lenea păcatelor mele.

Vrând calea cea largă, ce ducе sufletul la pieire, Cuvioase Iov, în peșteră îngustă te-ai zăvorât și calea cea strâmtă a vieții tale n-ai părăsit-o, conducător fiind; zi și noapte în rugăciune și osteneală aflându-te, învățătura cea sănătoasă ai dat-o celor ce veneau la tine.

Slavă...,

Îndurat ai fost cu cei săraci; milostiv celor ce se pocăiesc și învățator blând celor neștiutor; iubitor al înțelepciunii celei dumnezeiești și propovăduitor al legilor evanghelice; scriitor al cărților dumnezeiești și neînfricat muștrător al ereziilor te-ai arătat.

Și acum..., a **Născătoarei**:

Pe Preacurata Maria și atotsfântă să o lăudăm, pe cea care mai presus de minte har nouă ne izvorăște ca dintr-un râu dumnezeiesc; pe care, cu gând curat, acum o ferim.

Cântarea a 8-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:

Pe Acela de care se cutremură
«îngerii și toate oștile, ca pe
«Făcătorul și Domnul lăudați-L

«preoți, slăviți-L tineri,
«binecuvântați-L popoare și-L
«preaînălțați întru toți vecii».

Ca o cămară însuflețită, ca o mantie de porfiră insuflată și ca o hlamidă roșie a împăratului tuturor, te-ai arătat, Fecioară, și ca o porfiră din care s-a vădit trupul Cuvântului, Dumnezeu-Omul.

Zămislit-ai, Preacurată, pe Cel ce ține toată făptura cu mâna, pe Ziditorul și Dumnezeu, Care în chip de negrăit și de nespus S-a făcut om pentru noi, precum suntem noi, nedespărțindu-Se de ceea ce era mai înainte.

Canonul Cuviosului Iov

Irmos: *Cel ce acoperi cu apele cele mai de deasupra,...*

Mulțimea poporului ce vine la locașul tău cade la moaștele tale; fii dătător de daruri duhovnicești, tămăduitor bolilor celor trupești și cald mijlocitor pentru toți înaintea Mântuitorului, Iov, podoaba și slava pământului Volâniului.

Tânăr cu trupul și bătrân cu mintea la începutul vieții tale călugărești ai fost, Părinte; îmbătrânind însă cu trupul, vioșie tinerească în ostenele ai

arătat, lucrând pământul și chip de smerenie tuturor ai dat.

Ărătarea ta împreună cu îngerii văzând-o smerita fecioară, s-a spăimântat; iar ucenicului tău sănătate i-ai dăruit, și întreg poporul l-ai ridicat spre a da slavă lui Dumnezeu, întărindu-l în dreapta credință, și tăind astfel năpădirile eretice.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Eu mireasma rugăciunilor tale înmiresmează-mă și pe mine, Iov - preaslăvite; gonește de la mine mirosul cel greu al păcatelor și nădejde în Domnul pune în stricatul meu suflet, ca curățit cu harul lui Dumnezeu să cânt a ta puternică apărare, Preafericite.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Eurată Născătoare de Dumnezeu, rănilor sufletului meu și greutatea păcatelor le curățește, cu izvorul ce a curs din coasta Fiului tău, căci la tine am alergat și pe tine te chem, cea plină de har.

Cântarea a 9-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmosul:

Izvorul cel de viață primitor și
«pururea curgător, sfeșnicul cel

«de lumină purtător și cu totul
«de aur, Biserica cea însuflețită,
«cortul cel preacurat, mai
«desfătat decât cerurile și decât
«pământul, pe Născătoarea de
«Dumnezeu, credincioșii o
«mărim».

Din izvorul harului tău, adapă-mă pe mine cel aprins de văpaia necazurilor, care mă topesc cumplit, izvorule dătător de har, care ai născut Râul cel mare al harurilor, din care cel ce bea nu va mai înseta niciodată.

Ea pe o cămară de mire împodobită, ca pe un tron însuflețit al Stăpânului, ca pe o porfiră cu totul de aur, ca pe un palat luminat al lui Hristos, pe tine, Stăpâna tuturor, te rugăm, să ne miluiești.

Canonul Cuviosului Iov

Irmos: *Binecuvântat este Domnul
Dumnezeul lui Israel,...*

Eu isopul harului lui Dumnezeu stropește inimile noastre, Preacuvioase Iov, ale celor ce se închină sfintelor tale moaște, ca făcându-ne părtași râvnei tale pentru credință, cu bine să alergăm spre împlinirea legilor lui Hristos.

Pe pământ, în psalmi ai strigat neîncetat către

Dumnezeu și fecioria trupului ți-ai păzit-o; pentru aceasta, în ceruri acum cânti împreună cu îngerii și cu toți sfinții; iar pe poporul ce se ostenește aici îl privești dintru cele înalte, rugându-te, Cuvioase părinte.

Q, cât de înfrumusețată este viața ta! O, cât de multe minuni și vindecări primim după adormirea ta, căci lepădând cele pământești, după cuvântul lui Hristos, ai dobândit însutit bunătățile cele cerești încă din viața aceasta.

Slavă...,

Q, cât de mare este mulțimea păcatelor noastre! Însă tăria rugăciunilor tale întrece toate acestea, de care nu ne lipsi pe noi, Cuvioase părinte Iov, prietenule al lui Hristos și împreună petrecătorule cu toți sfinții; stâlp al Bisericii și apărător cald pentru sufletele noastre.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Zămislit-ai, Fecioară, fără sămânță, pe Făcătorul a toate - Cuvântul lui Dumnezeu; născut-ai, Preacurată, fără poftă bărbătească și fără stricăciune; pentru care, Născătoare de Dumnezeu, cu gura și cu inima mărturisindu-te, te mărim.

LUMINÂNDĂ

Podobie: Lumină...

Cuviosul Iov astăzi să se veselească ca ostaș al lui Hristos și rugător pentru popor, arătându-se propovăduitor al credinței, muștrător al eresurilor, și al Bisericii podoabă.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe tine, Fecioară, cu netăcute cântări te ferim, că pe Unul din Treime L-ai născut, de Dumnezeu Născătoare, și L-ai purtat în dumnezeieștile tale brațe pe Cuvântul Cel mai presus de toate, pe Cel ce este mântuirea sufletelor noastre.

LĂ LĂGDE

Se pun stihirile pe patru, glasul al 4-lea:

Strălucit-au nevoințele tale în țara Galiciei, Părinte Iov, și râvnitor al Ortodoxiei te numesc pe tine în pământul Volâniului; iar locașul din Dubensk, cu viața ta cea cuvioasă se împodobește, și împreună cu acesta, Lavra Poceaevului pe toate primindu-le, toată țara cu învățăturile tale o luminează (**de 2 ori**).

Inima ta cea iubitoare de frați, Cuvioase, mulțime de monahi pe muntele Poceaevului a adunat,

râvnitor pentru mântuirea lor fiind; asemenea și noi, știind cuvântul Apostolului că niciodată nu va înceta dragostea duhovnicească; minunatei tale ocrotiri ne încredințăm sufletele noastre, îndreptându-ne spre Hristos, Iubitorul de oameni.

N-a îndrăznit putreziciunea după moarte să se apropie de trupul tău, pe care în viață cu nevoița l-ai ostenit, Cuvioase Iov; iar sufletul tău cu îngerii viețuind și cu dragoste primind pe toți cei care vin la tine, îndreaptă și sufletele noastre la Hristos, Iubitorul de oameni.

Slavă..., **glasul al 8-lea:**

Nu sunt de ajuns cuvintele noastre ca să laudăm nevoițele tale, Cuvioase Iov; cine va număra mulțimea faptelor tale celor bune; cine va înțelege tăcerea ta și vorba ta cu Dumnezeu? Nu lepăda pe ai tăi cântăreți și fii duhovnicești, care cerând apărarea ta, de viața ta cea sfântă se umilesc și întru pomenirea ta se bucură.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi din toată nevoia și necazul.

Doxologia Mare. Troparele, Ecteniile, Otpustul, Ceasul întâi.

LA LITURGHIE

Fericirile se pun pe 8 din canonul Sfântului: 4 din cântarea a 3-a și 4 din cântarea a 6-a.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Cuvioase părinte, este în mine dorința de a mă îndrepta, dar ispita lenei mă învinge după obișnuință; vai mie! Pentru aceasta însă, spre ajutorul tău nădăjduiesc, înlăturând gândurile deznădejdiei și privind la slăvitele tale nevoițe.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Puternic s-a numit neamul tău, Iov - precucioase, tăria sufletului tău arătând aceasta; în peșteră de piatră te-ai zăvorât și ca aurul ascuns ai sfințit locul acesta și tot muntele Poceaevului prin nevoițele tale; și ca un perete de aramă împotriva dușmanilor dreptei-credințe te-ai arătat.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Ădâncindu-se foarte gândirea ta la cele despre împărăția Cerurilor, tânăr încă fiind, ai primit chipul îngeresc; pentru care și preot credincios ai fost lui Dumnezeu, căci și acum rugăciunile tale pentru oameni se înalță, Iov - precucioase.

Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Pământul Galiciei cu tinerețile tale se slăvește și locașul din Dubensk, cu bărbăție nevoițele tale le binevestește, iar Lavra Poceaevului cu bătrânețea ta se laudă și cu fericitul tău sfârșit se veselește; și tot poporul, pentru minunile tale, se bucură și tresaltă.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prizoni și,

minșind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Pe Faraonul cel gânditor l-ai învins, Cucioase Iov; și sârguincios la ascultare totdeauna fiind, celor stăpâniți de patimi le-ai venit în ajutor, nelepădându-i; pentru aceasta trei locașuri cu învățatura ta le-ai luminat și în multe nevoițe proslăvindu-te, ai slăvit pe Mântuitorul Hristos, iubitorul de oameni.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Smereniei lui Hristos ai urmat, Cucioase Iov, când conducerea spre slujirea tuturor ai primit-o și egumen fiind, în slujbe grele te-ai nevoit, fraților arătându-te chip de blândețe și îndreptare în osteneli, și în rugăciunea pururea lucrată.

Slavă...,

De necurăția patimilor izbăvește-mă cu rugăciunile tale, iar prin chemarea ta neconținută dăruiește-mi ajutorul dumnezeiesc și învațămă să nu nădăjduiesc în mine și să nu-l osândesc pe fratele meu.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Hristos plecând cerurile, S-a sălășluit în pânțelele tău, Precurată; că nesuferind să vadă zidirea mâinilor Sale sub

tirania înșelătorului, a venit în chip de rob să izbăvească neamul omenesc.

TROPARUL

Glasul al 4-lea:

Îndelunga răbdare de la mult-pătimitorul strămoș dobândind, asemănatu-te-ai în înfrânare Botezătorului, iar împărtășindu-te de râvna dumnezeiască a amândurora, cu cinste numele lor a le primi te-ai învrednicit; și propovăduitor neînfricat al dreptei credințe te-ai arătat; drept aceea mulțime de monahi la Hristos ai întors; și pe toți oamenii în Ortodoxie i-ai întărit, Cuvioase Iov, părintele nostru, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

CONDAC,

glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Stâlp arătându-te al adevăratei credințe și râvnitor al legilor evanghelice; muștrător al mândriei, apărător și învățător al celor smeriți; cere acum iertare de păcate pentru cei care te fericesc pe tine, Iov - părintele nostru; și astfel locașul tău nevătămat păzindu-l, Mult Pătimitorului te-ai asemănat.

LA APOSTOL

Din Epistola către Galateni (5, 22-26; 6, 2): „Fraților roada Duhului este... (Caută sâmbătă din săptămâna a 27-a după Pogorârea Sfântului Duh).

EVANGHELIA

Evangelia de la Luca (6: 17-23)

„În vremea aceea au stat în loc șes Iisus și ...”
(caută la liturghia din 6 decembrie).

CHINONICUL:

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

